

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, declarat de avocatul Serghei Mocanu în numele inculpatului

Onufriev Alexandr.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>29.07.2013 – 20.01.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>13.05.2016 – 23.06.2016,</i> <i>05.02.2018 – 07.05.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>19.10.2016 – 23.11.2016,</i> <i>21.03.2019 – 10.04.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2016, Onufriev Alexandr a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea termenului aflării în stare de arest de la 06.06.2013 până la 07.08.2013.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Bevza Evghenii prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2000 lei.

2. Instanța a constatat că inculpatul Onufriev Alexandru, la 09 iunie 2013, aproximativ orele 07.00, având intenția de a aplica vătămări corporale, s-a deplasat la domiciliul lui Bevza Evghenii, pe adresa str-la xx, mun. Chișinău, chemându-l afară. În fața scării, i-a aplicat mai multe lovituri cu un obiect ascuțit în regiunea abdomenului și toracelor, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală

nr. 1568/D din 11.07.2013, vătămare corporală gravă, sub formă de plagă tăiată penetrantă peretelui anterior abdominal cu lezarea tangențială stomacului, lig. gastrologic și a ficatului, plagă tăiată penetrantă hemitoracelui stîng, hemotorax pe stînga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor - înțepător prin mecanisme de lovire, și care reprezintă pericol pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul a fost prezent la audierea părții vătămate și a martorilor, ulterior fiind anunțat în căutare.

La faza de urmărire penală, fiind audiat în calitate de bănuit, el a declarat că recunoaște vina parțial, indicând că a avut o discuție cu partea vătămată, care a trecut în altercații, cine primul a aplicat lovituri nu ține minte, deoarece era servit. Nu a lovit partea vătămată cu cuțit sau alt obiect tăietor – înțepător. Fiind audiat în calitate de învinuit, nu a recunoscut vina, beneficiind de dreptul său de a nu depune declarații.

Totodată, vinovăția lui este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Bevza Evghenii a declarat că, a fost chemat afară, iar ieșind l-a văzut pe inculpat, care este fostul soț al prietenei sale. Acesta era în stare de ebrietate, a scos un cuțit din geantă și i l-a înfipt în burtă. Atunci el l-a împins și a fugit în bloc, dar pe scară inculpatul l-a ajuns din urmă și i-a mai aplicat o lovitură cu cuțitul, încercând și a treia oară, însă l-a împins și a fugit în casă. Apoi au sunat ambulanța și a fost dus la spital.

Instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 15, 16, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, s-a eschivat de judecată, a încălcat condițiile măsurii de reprimare aplicate, nu a contribuit la aflarea adevărului, nu a conștientizat caracterul infracțional al acțiunilor sale, precum și urmările acestora pentru partea vătămată, că lipsesc circumstanțe agravante și atenuante, concluzionând că corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

3. Avocatul Viorel Malanciuc, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie de achitat.

Apelantul a invocat că instanța nu a apreciat probele la justa valoare, nu a explicat motivul respingerii unor declarații, fapt ce nu a fost consemnat în sentință, prin ce au fost încălcate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, sentința cuprinde elementele definatorii condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate în corespundere cu art. 101 Cod de procedură penală.

Afirmațiile apărării că inculpatul nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, nu sunt fondate, odată ce probele prezentate în sprijinul învinuirii administrate și apreciate de prima instanță, relevate în cuprinsul sentinței, verificate

în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

5. Avocatul Viorel Malanciuc a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanțele nu au apreciat probele la justa valoare, nu au explicat motivul respingerii unor declarații, fapt ce nu a fost consemnat în sentință, prin ce au fost încălcate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016, recursul a fost declarat inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a statuat că recurențul nu s-a conformat cerințelor legii și nu a invocat nici unul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. La 11.12.2017, avocata Angela Munteanu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta a indicat că, inculpatul a fost reținut la 24.11.2017 de către IP Rîșcani, mun. Chișinău, în baza sentinței din 20.01.2016, care i-a fost adusă la cunoștință pe 24.11.2017.

Totodată, instanța de fond nu a apreciat corespunzător declarații inculpatului, și anume cele date la urmărirea penală, că nu a lovit partea vătămată cu vreun cuțit sau alt obiect tăietor-înțepător, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală

8.1. La 31.01.2018, a declarat apel și avocatul Serghei Mocanu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Apelantul a invocat că, instanța a pus la baza hotărârii adoptate probe care nu dovedesc incontestabil vinovăția lui Onufriev A., ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii incriminate, atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, apelurile au fost respinse, ca inadmisibile.

Instanța de apel a conchis că apelurile avocaților Munteanu A. și Mocanu S. nu pot fi admise, deoarece sunt declarate repetat, fiindcă inculpatul deja a epuizat calea respectivă de atac – apelul. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, instanța de apel s-a expus deja asupra apelului declarat în numele lui, menținând în vigoare sentința din 20 ianuarie 2016.

Totodată, instanța de apel nu se v-a expune asupra motivelor invocate în apel și nu v-a purcede la examinarea fondului apelului, deoarece în cazul, când apelul se respinge ca inadmisibil, aceasta nu implică o verificare a hotărârii atacate. Instanța

de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

10. Avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel din 07.05.2018, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță.

Recurentul invocă că instanța de apel incorect a considerat apelul declarat de el, ca fiind unul repetat.

Anterior, atât instanța de apel, cât și ce de recurs ordinar, contrar prevederilor art. 401, 421 Cod de procedură penală, au examinat apelul și recursul declarat de avocatul Malanciuc V., pe când acesta nu a fost împuternicit de către Onufriev A. să conteste sentința și decizia, nu a existat vreun contract de asistență juridică care ar atesta că avocatul a fost împuternicit de inculpat să-i reprezinte interesele.

Sentința primei instanțe a fost pronunțată în lipsa inculpatului, care nici nu a dat declarații, prin ce au fost lezate drepturile lui garantate de art. 66 alin. (1) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1 Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt este stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, care prevăd mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, cum ar fi și situațiile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este

expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens și specificarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 10. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 10. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 9. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, a judecat cauza în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, indicând motive legale și întemeiate pentru care a respins apelul avocatului Serghei Mocanu ca inadmisibil, dat fiind că deja, în speță, a fost epuizată calea de atac - apelul (*pct. 3., 4., 5., 6, 8.1., 9. din decizie*).

Or, soluția instanței de apel coroborează și cu faptul că, în temeiul prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, sentința a devenit irevocabilă după decizia instanței de recurs ordinar din 23.11.2016, prin care a fost menținută sentința din 20.01.2016 și decizia instanței de apel din 23.06.2018, iar în corespundere cu art. 452, 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac și în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, pot fi atacate doar cu recurs în anulare (*pct. 3 – 7., 8.1. din decizie*).

Este de remarcat și faptul că, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, pot fi invocate în recurs doar acele temeuri care au fost invocate și în apel.

Or, argumentul recurentului, că *avocatul Malanciuc V. nu a fost în drept de a contesta sentința cu apel și recurs, pe motiv că nu a fost împuternicit de către Onufriev A. și nu a existat vreun contract de asistență juridică*, nu are niciun suport juridic în aspectul vizat supra, deoarece nu a fost invocat și în apel (*pct. 8.1., 10. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată

conține motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil

12. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Serghei Mocanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, în privința inculpatului Onufriev Alexandr, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 mai 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

